

Michał: „Nan, ten Robinson jo něto zele hynakšy, lěpšy złowek.“

Nan: S zym jo še polěpšchował?

Michał: „S nusu, kotruž Bog jo na něgo pošla.“

Nan: Glědajšy, moje žišy, tak Bog zymni. Gdyž še złowek w gluze nepolěpšy a na Boga we wjašelu še němyšli a še k němu nehobroschi, pošcelo won takemu złowekoju šchizu a nusu, a to jogo nahuzy, k Bogu še wošach. To wižišy teke na Robinsonu.

Jan: „Ale něto, gdyž Robinson jo še polěpšy, něto mogł jomu Bog ten Kněz lož pošlach, aby mogł šašej k šwojima štaršchoma pschiš.“

Nan: Bog, šenz šchytne wězy wě, wě tež nejlěpej, zo še Robinsonoju gožijo. Nam še šda Robinson dobry byš, ale to jo jan šachopent jogo hobroscheńa; to dobre paš hyschczet nějo we něm hobtwaržone. Šaby Bog jogo južor něto humogł a jogo domoj pošla, tak lažto mogło še šach, až Robinson by šašej na šwojich štarých šlych pušchach chožik. Šak wěrne jo šlowo našchogo wymožnika, gdyž won račno: Čtož mēni, až stoj, ten daž glěda, až něpadno!

Što Robinson tak pschi morju hobchojžowałšy, pomyšli še, až by dobre bylo, by-li še raš hufupaš. Won še togodla šeblaze; ale šak še pschewleknu wižezy šwojo šgo! Ša něm něbēšy wižesch, až bēšy něga bēke bylo! Won jo togodla do wody wše a jo hupaška a potom jo powēšy na šer, aby hušchnuło. Š na to šam še šupašy. Won plějašy po morju tam a